

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3342/2018. (X. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.1394/2017/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó a Kúria Bfv.II.1394/2017/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az Alkotmánybíróság eljárásának alapját képező, a Vas Megyei Főügyészség B.590/2015. számú vádirata alapján indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék a 13.B.11/2016/18. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót emberölés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés j) pont]. Az indítványozót ezért 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.
- [3] A másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a Bf.I.36/2017/13. számú jogerős ítéletével az elsőfokú határozatot az indítványozó vonatkozásában lényegében (a terhére rótt bűncselekmény minősítését és a kiszabott büntetést illetően) helybenhagyta. A másodfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően értékelt a bizonyítékokat és jutott arra a megállapításra, hogy az indítványozó bűnös emberölés büntetében. A büntetés kiszabását is törvényesnek (inkább méltányosnak, mint eltúlzottnak) ítélte a másodfokú bíróság.
- [4] A jogerős bírósági döntés ellen az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati indítványt a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértő büntetés kiszabása miatt, illetve enyhébb büntetés kiszabása érdekében. Az indítványozó sérelmezte a bizonyítás lefolytatását, a bizonyítékok értékelését és egyéb eljárási kifogásokkal is élt. A Kúria Bfv.II.1394/2017/5. számú végzésével a felülvizsgálati indítványt elutasította. A végzés indoklásában megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt indítvány. A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelynek csak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt okokból van helye. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható, a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak sincs helye. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható. A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. A Kúria rámutatott, hogy az indítványozó valójában az irányadó tényállást, illetve a bíróság mérlegelésének a helyességét támadta, a bizonyítékok mikénti értékelését vitatta, átértékelését célozta, és mindezen keresztül kifogásolta a cselekmény minősítését, ami a felülvizsgálati eljárásban kizárt.
- [5] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Ebben kifejtette, hogy a Kúria végzése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban is sérelmezte a bizonyítás lefolytatását, a bizonyítékok értékelését és a tényállás megállapítását. Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem indokolták meg azt, hogy az általa, érdemi védekezés-ként előterjesztetteket miért nem vették figyelembe. Az indítványozó kifejtette, hogy „a ténybeli adatokkal igazolt jogalap tekintetében a vonatkozó adatokkal szembe menő értékeléssel foglalt állást a felülvizsgálati bíróság.”

- [6] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [7] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza határidőben benyújtottnak tekintendő.
- [8] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – az alábbiak szerint – megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.
- [9] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [10] 3.4. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügy terheltje. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott végzéssel szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [11] 3.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeiként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét állító részében kifejtett kifogásait már korábbi jogorvoslati nyilatkozatai is tartalmazták. Az eljáró bíróságok értékelték az indítványozó védekezését – csak az indítványozótól eltérő jogi álláspontra helyezkedtek –, ami a bíróságok döntéseinek indokolásából ki is derül.
- [13] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a fentiekén túl az indítványozó alkotmányjogi panasza arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során beszerzett bizonyítékokat, azok törvényességét a bíróságoktól eltérő módon értékelje, illetve a bíróság által megállapított jogi minősítést felülvizsgálja. Az Alkotmánybíróságnak ugyanakkor az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi [3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]]. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]].
- [14] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a Kúria Bfv.II.1394/2017/5. számú végzésében foglaltakkal kapcsolatosan nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [15] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2018. október 16.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/280/2018.

